

Dkt. David Bauer, Somo la Biblia la Kujifunza kwa Kufata, Hotuba ya 30, 1 Petro 1:3-12

© 2024 David Bauer na Ted Hildebrandt

Huyu ni Dkt. David Bower katika mafundisho yake kuhusu Kujifunza Biblia kwa Kufata Neno la Mungu. Hii ni kipindi cha 30, 1 Petro 1:3-12.

Nataka kuendelea sasa na kufuatilia wazo na kusema kidogo kuhusu tafsiri ya kifungu hiki cha msingi.

Hilo ni kifungu ambacho, katika utafiti wetu wa kitabu, tunakiona kuwa msingi wa mawaidha tuliyo nayo katika kitabu chote cha 1 Petro. Bila shaka, ninarejelea 1 Petro 1:3 hadi 12. Tunaanza na utafiti wa hili, na kwa maoni yangu, tuna vipengele viwili vikuu.

Sehemu kuu ya kwanza kwa kweli ina urefu wa nusu mstari tu. Abarikiwe Mungu na Baba wa Bwana wetu Yesu Kristo. Kwa hivyo, inaanza na tangazo la baraka za Mungu, Baba wa Bwana wetu Yesu Kristo, na kisha sehemu iliyobaki ya kauli hii kuanzia 3b hadi 12 ni uthibitisho wake.

Sababu ya kusema kwamba Mungu na Baba wa Bwana wetu Yesu Kristo anastahili kubarikiwa ni kwa sababu, na hii inahusiana na uzoefu wa Mkristo katika 1 3b hadi 9, mambo mawili kwa kweli. Kwanza, katika 1:3b hadi 9, uzoefu wa Mkristo wa rehema za Mungu, uzoefu wa Mkristo, na kisha katika 1:10 hadi 12, Mkristo akizidi mapendeleo na hadhi dhidi ya wajumbe kutoka kipindi cha awali, manabii, na malaika, faida ya Kikristo. Kwa hivyo, katika 1:3b hadi 9, uzoefu wa Kikristo, katika 1:10 hadi 12, faida ya Kikristo.

Sasa, kuhusu uzoefu wa Kikristo, huo wenyewe umegawanywa katika mienendo miwili. Uzoefu wa Kikristo katika suala la kuzaliwa upya hadi tumaini na urithi katika 1:3b hadi 5, na kisha uzoefu wa Kikristo unaotokana na huo katika suala la uwezekano wa mwitikio chanya katikati ya hali ngumu katika 16 hadi 9. Na tena, katika 1:10 hadi 12, Mkristo akizidi mapendeleo na hadhi dhidi ya wajumbe, faida ya Kikristo, pia inahusisha harakati mbili, zilizopewa upendeleo juu ya manabii katika 1:10 hadi 12a, na zilizopewa upendeleo juu ya malaika katika 112b. Ona kwamba anasogea hapa katika 13b hadi 9 kutoka kwa majaribu na mateso ya sasa ya Mkristo dhidi ya utukufu ujao, utukufu ujao, na wokovu hadi katika 1:10 hadi 12, majaribu na mateso ya Kristo dhidi ya utukufu unaofuata.

Kwa hivyo, katika 1:3b hadi 9 na katika 1:10 hadi 12, anazungumzia kuhusu harakati kutoka majaribu na mateso hadi utukufu ujao. Katika 1:3b hadi 9, anazungumzia kuhusu harakati za Mkristo kutoka majaribu na mateso hadi utukufu ujao, na katika 1:10 hadi 12, anazungumzia kuhusu harakati za Kristo kutoka mateso hadi utukufu unaofuata.

Kwa hivyo, katika suala la mahusiano ya kimuundo, tuna uthibitisho dhahiri, kama tulivyokwisha sema, 1:3a ni athari, atukuzwe Mungu na Baba wa Bwana wetu Yesu Kristo. Na kisha katika 1 3b hadi 12, sababu au sababu za kwa nini Mungu anabarikiwa au anapaswa kubarikiwa. Sikuchukua nafasi hapa kuuliza maswali, lakini bila shaka, ningefanya hivyo.

Pia tunaona kwamba tunajirudia kwa kulinganisha na kujirudia kwa kulinganisha hapa, na kwa kweli hii inahusiana na kile nilichokitaja, na kwamba katika kifungu hiki, Wakristo wanalinganishwa na Kristo kwa kuwa Wakristo na Kristo wanapitia majaribu na mateso ya sasa, lakini wanatarajia utukufu na wokovu wa baadaye, ambao bila shaka unahusisha tofauti, tofauti kati ya sasa, tunaweza kusema majaribu na mateso, dhidi ya utukufu na wokovu wa baadaye. Kwa hivyo, uzoefu huu tofauti unaonekana katika maisha ya Wakristo na umeonekana katika maisha ya Kristo. Kwa hivyo, una ulinganisho huu basi kati ya hatima, hatima hii tofauti ya Wakristo na hatima ya Kristo.

Sasa kama ninavyosema, nadhani unaweza kuwa na kipengele cha uthibitisho na hili kwa sababu Wakristo wana tumaini la uhakika kwamba majaribu na mateso ya sasa yatatoa nafasi kwa utukufu na wokovu, 1:9, kwa sababu mateso ya Kristo pia yalifuatwa na utukufu unaofuata. Kwa maneno mengine, sababu kwa nini Wakristo watapitia hili na wanaweza kulipitia ni kwamba Kristo amepitia. Sisi pia, bila shaka, tuna chanzo cha kujirudia hapa.

Imani katikati ya majaribu ni sababu ya wokovu, ambayo ndiyo athari. Mara kwa mara, anasisitiza hoja hiyo hapa, na wokovu unaeleweka hapa kwa maana ya sifa, heshima, na utukufu, pamoja na sifa, heshima, na utukufu wa wakati ujao, na furaha ya sasa. Hata hivyo, tuna tofauti, kati ya Wakristo, wasomaji anaowaelezea hapa, na uzoefu wao katika mstari wa 1, kama hii inavyopaswa kusoma, mstari wa 3 hadi 9, ambao hupata wokovu na wanahudumiwa na manabii na malaika, ambao ni wanaohudumiwa, dhidi ya manabii na malaika katika mstari wa 10 hadi 12, ambao hawasemwi kuwa wamepitia wokovu huu, bali wametabiri wokovu huu na kuwatumikia Wakristo.

Kwa hivyo, Wakristo huhudumiwa na manabii na malaika, na manabii na malaika huwahudumia Wakristo. Kwa maneno mengine, kuna tofauti kati ya Wakristo wanaopata wokovu ambao manabii na malaika hutangaza pekee. Kozi hii inaelekeza kwenye wazo zima, ambalo tumetaja, la faida ya Kikristo hapo katika mistari ya 10 hadi 12, lakini kwa kweli inahusu sehemu nzima kwa sababu, bila shaka, uzoefu wa

Kikristo umeelezewa katika mistari ya 3 hadi 9, na kisha uzoefu mdogo na mdogo wa manabii na malaika umeelezewa katika mistari ya 10 hadi 12.

Kwa hivyo, hebu tuangalie kile tulichonacho katika suala la uchambuzi wa kina au mtiririko wa mawazo, lakini kwa namna fulani tunatumia vitengo vikuu na vitengo vidogo vya utafiti wetu wa sehemu kama mfumo mpana wa jumla kwa hilo. Kama tulivyosema, anaanza na tamko la baraka katika 1 :3a, atukuzwe Mungu na Baba wa Bwana wetu Yesu Kristo. Anaanza na maelezo, atukuzwe Mungu na Baba wa Bwana wetu Yesu Kristo, na kisha anaanza kuwahutubia wasomaji katika mstari wa 3b: kwa rehema zake kuu, tumezaliwa upya.

Kwa namna fulani, anaanza kwa kumwambia Mungu, “Ahimidiwe Mungu na Baba wa Bwana wetu Yesu Kristo.” Sasa biashara hii ya baraka, inapobarikiwa inatumiwa kwa njia hii, inahusiana na ibada ya kumwabudu Mungu kwa kutambua ukweli kwamba Mungu pekee ndiye mwenye vitu vyote vizuri na ndiye anayetoa vitu vyote vizuri. Kwa maneno mengine, tunapaswa kumbariki Mungu kwa sababu Mungu ametubariki.

Baraka zetu kutoka kwa Mungu huja kama mwikio wa baraka za Mungu kwetu. Kwa hivyo, kwa sababu anatumbariki, tunapaswa kumbariki. Inahusisha kutambua na kuthibitisha kwamba yeye ni chanzo cha mema yote.

Kwa njia, ikiwa, kwa kweli, moja ya madhumuni makuu, kama si kusudi kuu la 1 Petro ni kushughulikia na kuanzisha dhana nzima ya utambulisho wa Kikristo, ukweli kwamba anaanza waraka wake hivi unaonyesha kwamba kusudi moja au kazi ya kanisa la jumuiya ya Kikristo na Wakristo ni sifa ya Mungu, baraka ya Mungu, na kukuza sifa ya Mungu duniani kote. Angalia, kumbuka kauli ya kusudi tuliyoitaja katika 2:12. Dumisheni mwenendo mzuri miongoni mwa Mataifa ili ikiwa watawatukana kama watenda mabaya, wapate kuyaona matendo yenu mema na kumtukua Mungu siku ya kujiliwa. Kusudi la watu wa Mungu, na hili ndilo kitovu cha utambulisho wa watu wa Mungu, ni kumsifu Mungu, kumtukua Mungu, na kuwa njia katika ulimwengu wa dunia, hatimaye kumtukua Mungu.

Ili wapate kuona, ili hawa Mataifa wapate kuona matendo yenu mema na kumtukua Mungu siku ya kujiliwa. Sasa wakati yeye, anapozungumza, lakini anazungumzia hapa hasa, kuhusu Mungu huyu kuwa Mungu na Baba wa Bwana wetu Yesu Kristo. Mambo mawili au matatu tu kuhusu kifungu hiki.

Kifungu hiki cha maneno kinaonyesha anapozungumzia Mungu na Baba wa Bwana wetu Yesu Kristo, kwamba tunaweza kumjua Mungu na kumwelewa Mungu kwa utoshelevu kamili tu kwa kurejelea kile ambacho Mungu amefanya katika Kristo, Mungu, na Baba wa Bwana wetu Yesu Kristo. Ni kupitia Kristo tu ndipo tunapomjua Mungu kama Mungu, na kama Baba, Petro anapendekeza. Sio ufunuo wa asili, si

kupitia ufunuo wa asili, hata kupitia ufunuo wa Agano la Kale kwa masharti yake, bila kurejelea utimilifu wake katika Agano Jipya.

Kwa kweli, katika 1:10-12, Petro, anapozungumzia kuhusu Mungu na Baba wa Bwana wetu Yesu Kristo, anaunganisha ufunuo wa Agano la Kale na Kristo. Anaposema kuhusu manabii katika mstari wa 11, waliuliza ni mtu au wakati gani ulioonyeshwa na Roho wa Kristo ndani yao alipokuwa akitabiri mateso ya Kristo na utukufu wake unaofuata. Kwa kweli, uana wetu na Mungu na kuzaliwa kwetu upya na Mungu vina uhusiano wa karibu na uhusiano wa Yesu na Baba.

Kuzaliwa kwetu upya na uana wetu kwa Mungu hutokana na na kuongozwa na Kristo, ukitaka kutumia usemi huu, kuzaliwa upya, ufufuo wake. Tena, tutaendelea na kusema katika mstari wa 3 kwamba kwa rehema zake kuu, tumezaliwa upya kwa tumaini lililo hai kupitia ufufuo wa Yesu Kristo kutoka kwa wafu. Tumezaliwa upya kupitia ufufuo wake.

Sasa, hii pia inaonyesha, 3a inaonyesha, kwamba ni mtu tu anayemjua Yesu kama Bwana anayeweza kutoa baraka hii. Hakuna mtu mwingine aliye katika nafasi ya kumwabudu au kumtukuzwa Mungu kwa maana hii kamili. Ni kupitia Yesu tu, na hasa kwa kujisalimisha Kwake kama Bwana, tunapomwona Bwana wetu Yesu Kristo, tunaweza kumwita Mungu kama Baba kwa maana hii.

Atazungumzia hili tena baadaye katika 1:14, kama watoto watiifu, ambao ninyi mmekuwa kwa kuzaliwa upya na Mungu kwa njia ya ufufuo wa Yesu Kristo Bwana wetu kutoka kwa wafu, kama vile watoto watiifu msivyoiga tamaa zenu za ujinga wenu wa kwanza, bali kama yeye aliyewaita alivyo mtakatifu, iweni watakatifu katika mwenendo wenu wote; kwa kuwa imeandikwa, Mtakuwa watakatifu kwa maana mimi ni mtakatifu; na mkimwita Baba, yeye amhukumuye kila mtu bila upendeleo kwa kadiri ya matendo yake, enendeni kwa hofu wakati wote wa uhamisho wenu, mkimwita Baba. Sasa, katika 1:3b hadi 5, bila shaka, vema, katika 1:3b hadi 12, Anaendelea na kuthibitisha tamko hili la baraka, na kwa hivyo Anaanza, kama tulivyosema, na uzoefu wa Mkristo wa rehema za Mungu katika 1:3b hadi 9, uzoefu wa Mkristo, na kama tulivyosema tayari katika utafiti, Anaanza hapa na kuzaliwa upya kwa tumaini na urithi katika 1:3b hadi 5. Kwa hivyo, Anasema hapa, tumezaliwa upya, na neno hapa, kuzaliwa upya kwa, ace, tumaini lililo hai na kwa urithi. Tumezaliwa kwa tumaini lililo hai kupitia ufufuo, na angalia uhusiano kati ya kuishi na ufufuo hapa, kwa tumaini lililo hai kupitia ufufuo wa Yesu Kristo kutoka kwa wafu, na tumezaliwa upya kwa urithi.

Sasa, bila shaka, kuna uhusiano wa dhana kati ya kuzaliwa upya na urithi. Kuzaliwa upya kunamaanisha uana, na urithi ni wa ulimwengu wa uana. Kwa sababu ya kuzaliwa na Mungu, sisi ni warithi wa Mungu.

Kwa urithi, na anazungumzia kuhusu tabia ya urithi huu kama isiyoharibika, isiyo na uchafu, na isiyofifia, na sababu ya tabia hii, uthibitisho wa tabia hii ya urithi huu kuwa isiyoharibika, isiyo na uchafu, na isiyofifia, ni kwamba iko mbinguni. Lakini pia anazungumzia kuhusu, na kisha pia anathibitisha hili kwa kuzungumza kuhusu uhifadhi wa urithi huu. Anasema umelindwa, unalindwa kwa njia zote mbili za kimungu na za kibinadamu, kwa nguvu za Mungu, hiyo ndiyo sura ya kimungu, na kwa imani yetu, hiyo ndiyo sura ya kibinadamu, hadi mwisho wa wokovu wa kiimani ulio tayari kufunuliwa wakati wa mwisho.

Sasa, ni wazi, kuzaliwa upya hapa, ambayo ni anagenao, kuzaliwa kutoka juu au kuzaliwa tena, kuzaliwa upya ni muhimu. Haitumiki hapa tu bali pia; ataizungumzia tena katika 1:23: mmezaliwa upya, Anasema hapo, si kwa mbegu iharibikayo, bali kwa isiyoharibika kupitia neno la Mungu lililo hai na linalodumu. Sasa, ingawa wazo la kuzaliwa upya linapatikana kwingineko katika Agano Jipya, hasa katika maandishi ya Yohana, kitenzi hiki kinapatikana tu katika Agano Jipya hapa katika 1 Petro, katika kifungu chetu katika 123.

Hapa, inahusisha kuwepo mpya, aina mpya ya kuwepo, kuwepo ambako kunaumbwa na uhalisia wa Mungu na kazi ya Mungu katika Kristo, hasa ufufuo wa Kristo, kinyume na mtazamo wa uhalisia unaoona maisha ya sasa na mambo ya kidunia kama muhimu hatimaye, kuwepo ambako kunaumbwa na uhalisia wa ulimwengu huu. Kunasimama kinyume na hilo. Na hii, bila shaka, inaongoza kwenye biashara hii yote, kama tulivyooona hapo awali, ya lugha ya wageni na wahamiaji hapa.

Sasa, chanzo cha kuzaliwa upya huku kwa kuzaliwa upya ni kwa rehema Yake kuu. Kwa kweli, hii inahusisha wazo la msaada wa rehema. Hii ndiyo njia ya Agano Jipya ya kuzungumzia wazo la Agano la Kale la hesed, kwa msaada Wake wa rehema, msaada hai, na wa rehema kwa wale wanaohitaji.

Hayo yote yamefungamana na wazo hili la rehema. Sasa, tunaweza kupanua hili kwa kutaja mambo mawili au matatu katika msisitizo. Tunaona kwamba anasisitiza hapa kwamba kuzaliwa upya ni tendo la Mungu kabisa.

Ni ya kidini kabisa. Ni kitendo cha Mungu kabisa. Kwa rehema kuu ya Mungu, tumezaliwa upya.

Kwa njia, hapo tena, una ule ule wa kimungu tuliouzungumzia katika Yakobo. Tumezaliwa upya na Mungu. Hakuna nguvu au sifa ya kibinadamu inayohusika.

Na hii, bila shaka, ina maana zote kwa maisha ya Kikristo. Maisha ya Kikristo yana sifa ya shukrani kwa yale ambayo Mungu amefanya, kwa imani katika yale ambayo Mungu amefanya, na kujiamini katika yale ambayo Mungu amefanya, kwa kujiamini kwamba Mungu ataendelea kwa nguvu ile ile kubwa ya rehema kukidhi mahitaji yetu

yote, hasa mahitaji yetu ya kiroho, kwa mshangao, kwa sifa. Tena, atukuzwe Mungu na Baba wa Bwana wetu Yesu Kristo, kwa unyenyekevu, kwa matarajio.

Yote hayo, unaona, yanadokezwa na biashara hii kwamba kuzaliwa kwetu upya ni kwa msaada wa rehema wa Mungu. Pili, ina maana msaada au ukombozi kutoka kwa nguvu za uharibifu. Kwa rehema zake kuu, tumezaliwa upya.

Nguvu hizi za uharibifu zina nguvu, hivyo rehema kubwa, kwa rehema Yake kuu. Rehema kubwa inahitajika. Sasa, labda hii, tunapozungumzia nguvu hizi, nguvu hizi za uharibifu ambazo tumekombolewa kutoka kwake, labda, bila shaka, nguvu hizi zinahusiana na kifo na yote yanayohusika katika kifo, kama vile kukata tamaa, kukata tamaa, ubatili.

Mambo haya yote ambayo atayaendeleza, Petro atayaendeleza katika muktadha. Jambo la tatu linalosisitizwa hapa ni kwamba ni kwa kuzaliwa upya kwa rehema ndipo Wakristo wanakuwa watu wa Mungu na kuingizwa katika watu wa Mungu. Ataleta hili tena, bila shaka, katika 2:10 na 7. Hapo awali, ninyi mlikuwa si watu, lakini sasa ninyi ni watu wa Mungu.

Hapo awali hamkupata rehema, neno lile lile mlilo nalo hapa, kwa rehema yake kuu, sisi tumezaliwa upya. Hapo awali hamkupata rehema, lakini sasa mmepata rehema. Wapenzi, nawasihi kama wageni na wahamiaji, mjiepushe na tamaa za mwili zinazopigana vita na roho zenu.

Kwa maneno mengine, utu unawezekana kwa kupokea rehema. Kupokea rehema ni kifungo kinachounganisha kanisa na kuliruhusu kufanya kazi kama watu wa Mungu duniani. Hilo ndilo tunaloshiriki hatimaye.

Sisi ni wapokeaji wa aina hii ya rehema. Sisi, pamoja, tunashiriki aina hii ya rehema na hiyo inatuunganisha pamoja na kututenganisha pia. Inatuunganisha pamoja ndani ya mwili wa Kristo na kututofautisha na watu wengine wa dunia.

Hapo awali, ninyi mlikuwa si taifa, lakini sasa ninyi ni watu wa Mungu. Hapo awali mlikuwa hamjapata rehema, lakini sasa mmepokea rehema. Na, bila shaka, rehema hii huamua tabia ya watu wa Mungu duniani.

Wenye huruma kwa kila mmoja na wenye huruma kwa wale walio nje. Sasa, lengo la hili, kuzaliwa upya, ni mara mbili. Angalia A.

Kuzaliwa upya, wawili. Kwanza kabisa, tumaini lililo hai. Sasa, tumaini ni neno muhimu katika kitabu hiki.

Tumaini katika 1 Petro linahusisha matarajio thabiti ya ukombozi wa Mungu ujao utakaokuja katika ujio wa pili wa Kristo, parousia ya Kristo. Hii ina maana ya kuamini. Tumaini hili linamaanisha kuamini.

Tumaini hili linahusisha uaminifu, matumaini yenye taarifa, na kusubiri kwa subira. Linahusisha uhuru kutoka kwa wasiwasi na wasiwasi, kuishi katika mwanga wa mwisho, na kutazama kila kitu sasa katika mwanga wa uhalisia wa mwisho. Linahusisha uhuru na wasiwasi kutoka kwa wasiwasi na imani thabiti kwamba Mungu ndiye chanzo pekee cha ukombozi na usalama.

Inalenga wakati ujao lakini imetimiza matokeo yaliyopatikana kwa maisha ya sasa. Kwa kweli, ni maisha ya sasa yanayoishi kwa matarajio ya uhakika ya tendo la Mungu la wakati ujao. Na kwa hivyo, ni njia ya kuruhusu wokovu wa wakati ujao kufahamisha na kuunda maisha yetu ya sasa na hivyo kupata aina ya wokovu sasa.

Sasa acha niseme hapa kwamba, na hatutakuwa na muda wa kuendeleza hili, kwamba tumaini ndilo sifa ya msingi ya kuwepo kwa Ukristo katika 1 Petro, kama vile imani ilivyo kwa Paulo. Kwa hivyo, mawaidha yanaanza katika 1:13 na Petro akiwahimiza wasomaji wake kikamilifu kuunda mawazo yao kwa tumaini linaloelekezwa kwa parousia. Katika 1:21, tumaini ni mkao wa msingi wa Mkristo kuelekea Mungu.

Kama asemavyo hapa, ili imani na tumaini lenu liwe kwa Mungu. Katika 3:5 na 6, tumaini linaashiria maisha yanayompendeza Mungu. 3:6, kama Sara alivyomtii Ibrahimu akimwita Bwana, acha niseme hivi, kwa kweli 3:5, vivyo hivyo wanawake watakatifu waliomtumaini Mungu hapo awali walijipamba na kuwatii waume zao, kama asemavyo hapo.

Na katika 3:15, maisha ya Kikristo yana sifa ya tumaini kwamba Mungu yuko ndani yako. Kama asemavyo hapo, uwe tayari kila wakati kumtetea yeyote atakayekuuliza kuhusu tumaini lililo ndani yako. Kwa kweli hii inahusisha mambo mawili kuhusu theolojia ya Petro, ambayo inaonyesha tofauti fulani ya msisitizo kati ya Petro na Paulo.

Katika Petro, wokovu si wokovu tu; wokovu kimsingi ni wakati ujao. Ikiwa katika Paulo kwa sehemu kubwa, katika Paulo, lengo la wokovu liko msalabani. Kama wasemavyo, tuliokolewa kwa nguvu ya kazi ya Kristo na hasa, bila shaka, tukizingatia kifo chake msalabani.

Hilo ni eneo la wokovu katika Paulo. Lakini katika 1 Petro, eneo la wokovu liko katika ujio wake wa pili. Kwa hivyo, katika 1 Petro, wokovu kimsingi ni wa wakati ujao.

Kwa kweli, wokovu tunaupata sasa, na Petro ana wazo la wokovu wa sasa, wokovu ambao Wakristo wanaupata sasa ni aina ya matarajio na aina ya utabiri wa, aina ya

utabiri wa, aina ya kurudi nyuma kwa wokovu ambao tutaupata. Tunaanza kupata uzoefu kwa njia ya matarajio na matumaini ya wokovu ambao tutaupata mwishoni. Sasa nilisema kwamba hiyo ni tofauti kidogo na Paulo.

Kwa kweli, huo ndio uelewa wa Paulo kuhusu wokovu katika 1 Wathesalonike, ambao pengine ni waraka wa kwanza wa Paulo. 1 Wathesalonike haina theolojia nyingi . crucis , kutumia neno la kiteolojia la kiufundi, yaani, theolojia ya msalaba. Theolojia ya msalaba si kuu, na si ya msingi katika 1 Wathesalonike. Katika 1 Wathesalonike, Paulo anaunganisha wokovu na wakati ujao. Tutaokolewa. Na uzoefu wa wokovu tulionao sasa ni matarajio ya hilo.

Na pia katika 1 Wathesalonike, kama 1 Petro, tunaokolewa kimsingi kwa tumaini na pili tu kwa imani. Kwa hivyo ingawa imani ndiyo inayofanya kazi, inasisitizwa kama kipengele kinachofanya kazi katika wokovu katika sehemu kubwa ya Paulo, katika 1 Petro, imani ni muhimu, lakini jambo muhimu zaidi kuliko imani katika suala la kuwezesha wokovu ni tumaini. Na hiyo pia ni kweli kwa 1 Wathesalonike, ambapo Paulo anasisitiza jukumu la tumaini katika wokovu zaidi ya anavyofanya jukumu la imani, kama vile 1 Petro inavyosisitiza jukumu la tumaini katika wokovu zaidi ya tumaini la imani.

Bila shaka, lazima uwe na vyote viwili. Kwa hivyo, si suala la mojawapo au, lakini ni suala la msisitizo wa kiasi. Sasa, tumaini hili lina sifa katika 1 Wathesalonike 3 kama tumaini lililo hai.

Atatumia neno hai mara mbili zaidi. Atazungumzia kuhusu neno kuwa neno lililo hai. Tumeokolewa, tumezaliwa upya, na kwa kweli, pia ni katika suala la kuzaliwa upya, kwa neno lililo hai, neno lililo hai la Mungu, neno lililo hai la Mungu.

Pia, atazungumzia kuhusu Kristo katika 2:4 kama jiwe lililo hai. Katika visa vyote viwili, wazo la kuishi linaelekeza kwenye uvumilivu, usioweza kukabiliwa hata na tishio la kifo, na nguvu, na kutegemewa na uhakika. Kuishi katika maana ya uhai unaotoka kwa Mungu na umeunganishwa bila kutenganishwa na Mungu ili uhai upo mradi tu Mungu yupo.

Ni imara zaidi. Maisha yana nguvu kuliko vitu vyote, kulingana na 1 Petro, ikijumuisha kifo. Zaidi ya hayo, ni muhimu; yaani, yanatenda kazi, na yana uwezo wa kuunda uhai wote. Bo Reiche, msomi mkuu wa Agano Jipya la Uswisi, aliliweka hivi: tumaini ambalo mtu anaweza kuishi kwalo.

Tumaini hili ni hakika na hai kwa sababu limejengwa katika ufufuo wa Yesu, tukio lililopita katika historia ambalo ni la kihistoria na tukio lililotokea katika ulimwengu wa historia. Ni sehemu ya yaliyopita, ni tukio lililopita, na pia ni la mwisho wa historia. Ni tukio la mwisho wa historia kwa wakati.

Mwisho wa nyakati umefika. Katika ufufuo huu wa Yesu kutoka kwa wafu, Mungu anaonyesha ushindi wa tumaini katika hali isiyo na matumaini zaidi, kifo. Jambo kuu ni kwamba tumaini halidhoofishwi au kupunguzwa kwa hali yoyote.

Na kumbuka uhusiano na hali za msomaji hapa, ambazo ni nzito sana, ni mgumu sana. Hakuna kinachoweza au kitakachozuia wokovu wa Mungu wa wakati wa mwisho. Sasa, tunaweza kusema mengi zaidi kuhusu haya yote, lakini tunaendelea hapa kutambua kipengele cha pili hapa, kwa kweli, tunaweza kusema athari ya pili ya kuzaliwa upya, ambayo si tu kwa tumaini lililo hai bali pia kupitia urithi.

Sasa, tumaini lililo hai kweli, kwa tumaini lililo hai, kwa maana fulani ni la kibinafsi zaidi, yaani, kwa maisha ya tumaini, ilhali urithi huu ni wa kweli zaidi, kiini cha kile ambacho ni tumaini. Hii inahusisha kupokea au kupitia ahadi ya Mungu kweli, hasa ahadi ya wokovu wa milele na utukufu. Sasa, anatumia urithi hapa, na hii ni dokezo la lugha ya Agano la Kale, ambapo urithi unatumika hasa kwa nchi ya Kanaani, nchi ya Kanaani.

Bila shaka, Mungu aliwaahidi mababu nchi kama urithi, na anatumia urithi pia katika suala la kuzungumza na watu wa Israeli. Nchi ni urithi wao. Kwa hivyo, ni wazi, anarejelea wazo la Agano la Kale kuhusu nchi.

Lakini urithi huu una sifa tofauti na nchi ya Kanaani, na tofauti hiyo inaonyeshwa na mambo matatu hasi, kwa urithi usioharibika, usio na uchafu, na usiofifia, anasema. Asiyeharibika, aphthartos, ambayo ni sifa ya Mungu, mali inayomtambulisha Mungu Mwenyewe, asiyeharibika, huru kabisa, kwa maneno mengine, ya mabadiliko yoyote, ya kuoza yoyote, ya uharibifu wowote, bila janga, bila uchafu, amiantos, bila uchafu wa maadili, bila aina ya uharibifu ambao uovu huleta kwa vitu duniani, si tu bila janga bali pia bila uharibifu, uchafu, uharibifu kutoka kwa uovu, usiofifia, amaranton, kile ambacho hakitapoteza mng'ao wake au mvuto wake, dhidi ya vitu vya kidunia ambavyo vina tabia kama hiyo kiasi kwamba tunachoka navyo. Kwa bahati mbaya, inavutia kwamba hili lilikuwa suala na baba.

Ilikuwa suala kubwa kwa baadhi ya baba walipotafakari sana utukufu wa milele, umilele, bila shaka, ukieleweka nao, kama ninavyofikiri katika Agano Jipya, kama wakati usio na mwisho. Swali ni, tutaridhikaje na hilo? Je, hatutachoka? Suala zima la kuchoka kwa mbinguni. Na Petro anazungumzia hili kweli.

Haitapoteza mng'ao wake au mvuto wake dhidi ya vitu vya kidunia ambavyo ni tabia kiasi kwamba tunachoka navyo, bila madhara ya wakati. Sasa, inavutia. Kwa hivyo, kile tulichonacho hasa ni utaratibu mpya kabisa, unaohusiana na kuzaliwa upya.

Huu ni uhalisia wa kweli, kwani ni uhalisia unaopita mambo ya mpito na ya muda yanayowazunguka. Sasa, nadhani ni muhimu kitheolojia kwamba anachagua, na hili ni jambo ambalo unalo mara nyingi katika Agano Jipya, kwamba anachagua kuelezea

utukufu wa mbinguni ujao kwa njia hasi, yaani, kwa kile ambacho sicho. Hii ina maana kubwa ya kupita kiasi kwa utukufu wa mbinguni.

Hiyo ni kusema, njia pekee ya kuizungumzia si njia ya kuizungumzia si kwa jinsi ilivyo kwa sababu jinsi ilivyo ni tofauti sana na tunayopitia kiasi kwamba haiwezi kuelezewa vyema. Njia pekee ya kuielezea ni jinsi ilivyo, jinsi ilivyo tofauti na tunayopitia sasa. Sasa, anaendelea kuisisitiza kwamba hili, kama asemavyo, limehifadhiwa mbinguni kwa ajili yako.

Huu ni uungu, unaotunzwa na Mungu. Una uungu tendwa hapa tena, unaotunzwa na Mungu mbinguni kwa ajili yako, ambao bila shaka, mbinguni ni mahali ambapo Mungu anatawala na kutumia udhibiti wake pekee. Sasa, anatumia wakati timilifu hapa katika Kigiriki.

Wakati kamili unaonyesha kwamba unawekwa kwenye amana. Yaani, tayari upo. Zawadi yetu tayari ipo.

Sio kitu ambacho hakijatokea bado. Jambo hili linasisitiza, bila shaka, uhakika wake. Tayari kipo.

Inatusubiri. Tayari ipo na inahifadhiwa kwa amana na Mungu mwenyewe. Sio tu kwamba urithi unahifadhiwa, lakini wasomaji pia wanahifadhiwa ili wahakikishiwe kupokea urithi huu.

Wanalindwa katika yote. Wanalindwa. Sasa, tena, una sauti ya upole inayoonyesha upole wa kimungu, unaolindwa na Mungu.

Neno hili lililolindwa, kwa njia, lina vyama vya kijeshi. Linaweza kueleweka kama, kama mtu alivyosema, ulinzi wa ulinzi. Mungu ndiye anayesimama kama mlinzi.

Sasa, hapa una wakati uliopo, mlinzi anayesimama daima, mlinzi anayesimama daima. Sasa, ulinzi huu unahusisha njia mbili hasa. Unahusisha Mungu na mwanadamu.

Kwa upande wa Mungu, tunalindwa na nguvu za Mungu. Nguvu za Mungu, bila shaka, zinaelezewa katika muktadha wa nguvu zake kwa kitendo chake cha kumfufua Yesu kutoka kwa wafu. Biashara hii ya ufufuo wa wafu ni tukio lenye nguvu sana.

Na hii, tena, inatoa uhakika kwamba nguvu ile ile iliyohusisha ufufuo kutoka kwa wafu inafanya kazi katika ulinzi wa Mungu. Hakuna mtu anayehitaji kuanguka, haijalishi hali ni mbaya kiasi gani. Hata kwa wale wetu walio upande mwingine wa maoni yangu, katika mila za Methodisti na Wesley, ambao wanaamini kwamba Agano Jipya kwa ujumla linapendekeza au kufundisha kwamba inawezekana kwa mtu kuanguka, lazima tukubali kwamba si rahisi kwa mtu kuanguka, akilindwa na imani.

Na, bila shaka, wale walio katika mila ya Matengenezo wangesema haiwezekani. Acha iwe juu yako kuhusu wapi utakapofikia hilo. Lakini hakika una aina ya ushirikiano hapa.

Sio tu suala la nguvu za Mungu. Pia ni suala la ushiriki wa mwanadamu katika hilo, na kufanya nguvu za Mungu zifanye kazi kupitia imani. Ambao, kwa nguvu za Mungu, mnalindwa kwa imani hata mpate wokovu ulio tayari kufunuliwa wakati wa mwisho.

Tena, kama tulivyosema, wokovu kimsingi ni wa wakati ujao. Wokovu uko tayari kufunuliwa kwa mara ya mwisho. Nguvu hii ya ulinzi ya kimungu inafanya kazi dia pistis , kupitia imani.

Imani katika nguvu za Mungu husababisha nguvu za Mungu kufanya kazi. Sasa katika Petro, imani haitumiki sana katika maana ya kuingia katika maisha ya Kikristo bali inatumika kuhifadhi maisha na uhai wa Kikristo. Hii, tena, ni tofauti kidogo na barua nyingi za Paulo, angalau.

Lakini si tofauti ya aina, bali tofauti ya msisitizo. Sasa, anasema hapa, hata hivyo, kwamba lengo la kazi hii ya kulindwa na nguvu za Mungu kupitia imani ni wokovu ulio tayari kufunuliwa wakati wa mwisho. Na tayari tumezungumzia kuhusu msisitizo wa siku zijazo juu ya wokovu hapa.

Na kwa hivyo, tutaendelea hadi mstari wa 6 hadi wa 9, ambapo tuna harakati ya pili hapa katika hili, hapa ndani ya mstari wa 3 hadi wa 9. Mwitikio chanya, ambao kwa kweli ni athari ya kuzaliwa upya, ni uwezekano wa mwitikio chanya katikati ya hali ngumu. Sura ya 1, mstari wa 6 hadi wa 9. Sasa, msisitizo katika kifungu hiki ni juu ya kufurahi. Kwa kweli huanza na kuishia kwa kufurahi.

Mstari wa 6, katika hili mnafurahi. Na kisha, bila shaka, ataonyesha katika mstari wa 8 hapa, bila kumwona, mnampenda, ingawa hamumwoni sasa, mnamwamini, na mnafurahi kwa furaha isiyoelezeka na iliyotukuka. Kwa hivyo, mada kuu inayounganisha nyenzo hii pamoja ni kufurahi katikati ya hali ngumu.

Sasa, anaanza hapa katika mistari ya 6 na 7 kwa kujadili furaha katikati ya hali mbaya. Kufurahi katikati ya hali mbaya na majaribu. 1:6 na 7, katika hili mnafurahi, ingawa sasa kwa muda mfupi, hii, bila shaka, ni tofauti kidogo, aina ya makubaliano, katika hili mnafurahi licha ya ukweli kwamba sasa kwa muda mfupi mtalazimika kupitia majaribu mbalimbali, ili, hapa mwe na kauli ya kusudi, ili uhalisi wa imani yenu, yenye thamani kuliko dhahabu, ambayo ingawa huharibika hujaribiwa kwa moto, upate kuwa sifa na utukufu na heshima katika ufunuo wa Yesu Kristo.

Sasa, anapozungumzia kuhusu kufurahi katikati ya majaribu hapa, hili kama ninavyosema kufurahi linaimarisha mada katika mistari ya 6 na 7, ni matokeo ya

kuzaliwa mara ya pili kwa tumaini lililo hai na kwa urithi ambao, kama asemavyo hapa, usioharibika, usio na uchafu, na usiofifia, umehifadhiwa mbinguni kwa ajili yenu, ukiwa na athari za moja kwa moja kwa matendo. Kufurahi huku kutafikia kilele wakati wa ufunuo wa Kristo, ambao ni, lakini furaha hii ambayo inafikia kilele wakati wa ufunuo wa Kristo inapatikana hata sasa, kama atakavyosema katika 4:13, lakini furahini kadiri mnavyoshiriki mateso ya Kristo, ili mpate kufurahi na kufurahi wakati utukufu wake utakapofunuliwa. Sasa, anasema, bila shaka, anasisitiza hapa muktadha wa furaha hii katikati ya majaribu, ambayo anawasilisha hapa katika kitabu, si kama uwezekano tu bali kama uhalisia.

Kwa kweli, inavutia unaposoma katika kitabu chote, wazo la mateso, huu ni mfano mzuri wa jinsi kurudiarudia kunaweza kuashiria maendeleo ndani ya kitabu. Unaposoma kitabu chote, utaona kwamba uhakika wa mateso ya hawa wanaosoma tena unazidi kuonyeshwa. Anaanza kwa kuonyesha kwamba unaweza kuteseka, na kisha anaendelea na kuzungumzia zaidi ukweli kwamba wao wanateseka.

Lakini kuna msisitizo tatu hapa katika biashara hii ya kufurahi katikati ya majaribu. La kwanza ni hilo, na hili linahusiana na msisitizo tatu kuhusu majaribu. La kwanza ni kwamba majaribu ni ya majaribu au ya maandalizi.

Mungu ameamuru kwamba utukufu uje mwishoni mwa na kama matokeo ya majaribu. Bila shaka, huo ndio uzoefu wa Kristo hasa. Anaingia katika utukufu wake baada na kwa sababu ya mateso yake.

Ni ya majaribu. Tulitaja kuhusu Yakobo kwamba, angalau kwa sehemu kubwa katika Biblia, huna uelewa wowote wa maarifa ya kati kwa upande wa Mungu. Na tunapata aina hiyo hiyo ya, lakini badala yake, kwamba Mungu anaweza kujua sisi ni nani hasa, kama tunastahili utukufu wa milele, tu anapona jinsi tunavyoitikia mambo kwa mujibu wa majaribu au majaribu anayotutumia.

Na hivyo, kitu kile kile kinapatikana hapa ili uhalisi wa imani yako uweze kuongezeka hadi sifa na utukufu, n.k. Majaribu.

Pia ina uhusiano. Inahusisha fursa ya kushiriki mateso ya Kristo, kuwa mmoja naye katika mateso yake, na kuwa mmoja naye katika utukufu. Pia ni ya kieskatolojia.

Huo ndio msisitizo wa tatu katika mateso haya ya sasa. Huenda inahusiana na mateso ya kimasihhi katika Uyahudi na katika Agano Jipya. Hiyo ni kusema, ukweli kwamba Wakristo wanavumilia majaribu, na kwa bahati mbaya, tofauti na Yakobo, majaribu hapa yanahusiana haswa na mateso ya Wakristo, si majaribu.

Yakobo anazungumzia aina mbalimbali za majaribu. Na anaendeleza, unajua, aina mbalimbali za majaribu ambayo Wakristo, ambayo wasomaji wake wanaweza kupitia. Mengi kati ya hayo ambayo Yakobo anaendelea kuyaelezea yanahusu maisha

ya binadamu kwa ujumla na si ya kipekee kwa maisha ya Kikristo; hayana uhusiano wowote hasa na mateso ya Kikristo.

Lakini Petro anatumia majaribu kwa maana ya kuteseka kwa ajili ya Kristo. Kwa hivyo, hii inahusisha kuteseka kwa ajili ya Kristo, na atapendekeza, Petro atafanya baadaye katika kitabu, kwamba hili ni jambo la kutia moyo kwa sababu kadiri unavyoteseka kwa ajili ya Kristo, unatambua kwamba kwa kweli unashiriki katika taabu za kimasihhi. Hiyo ni kusema, wewe ni sehemu ya watu wa Mungu ambao wataokolewa mwisho utakapokuja.

Katika Uyahudi, kulikuwa na imani kubwa na pana kwamba kabla tu ya Masihi kuja, kungekuwa na ukengeufu mkubwa, na kungekuwa na wakati wa dhiki kuu na mateso kwa wale walio waaminifu kwa Mungu. Na hilo linachukuliwa na Ukristo wa mapema katika Agano Jipya. Na hivyo, katika vifungu kama vile Hotuba ya Mizeituni katika Injili, Marko 13 na sambamba, Yesu anapendekeza kwamba kwa kweli kipindi chote kitatambuliwa na, kipindi chote kati ya ufufuo wake na kuja kwake mara ya pili kitatambuliwa na ole hizi za kimasihhi.

Lakini hasa katika kipindi kilicho kabla tu ya kuja kwa Kristo mara ya pili, kutakuwa na ongezeko la matatizo haya ya kimasihhi na mengine kama hayo. Petro anachukua wazo lile lile katika 4:17 anaposema, kwa maana wakati umefika wa hukumu kuanza katika nyumba ya Mungu. Na ikiwa itanza nasi, mwisho wa wale wasiotii injili ya Mungu utakuwaje? Kwa hivyo, cha kushangaza, cha kushangaza, mateso kwa ajili ya Kristo kwa kweli ni habari njema, anapendekeza.

Sasa, mateso haya ni ya muda mfupi, ikilinganishwa na utukufu wa milele watakaoupata kutokana na hayo. Kwa njia, anaonyesha hapa kwamba kujaribiwa kwa imani ni muhimu kwa sababu ya thamani ya imani yenyewe. Tena, huu ndio upande mzuri wa mateso ya Wakristo.

Hiyo ni kusema kwamba Mungu ana kusudi katika aina hizi za majaribu, na hiyo ni kuisafisha na kuijaribu imani, kwa kuisafisha imani tu. Kwa kweli, anafikiria kuondoa imani kutoka kwa imani ya kila kitu ambacho si sawa na imani, kama vile kusafisha chuma laini kunahusisha kuondoa aloi kutoka kwayo, na kuifanya safi. Lakini pia inaijaribu ili ikiwa si imani ya kweli, isiweze kustahimili majaribu na mengineyo. Lakini Mungu hupitia mchakato huo, na Mungu anakusudia mchakato huo kwa sababu ya thamani ya imani.

Hata kama watu hawajishughulishi na kusafisha metali ambazo kimsingi hazina thamani, bali metali nzuri tu kama fedha na dhahabu, vivyo hivyo Mungu husafisha imani kwa sababu imani ni ya thamani. Sasa, yeye pia, ingawa, katika mstari wa 8 na 9, anazungumzia kuhusu kufurahi katika muktadha mwingine, na hiyo ni kufurahi katikati ya uhalisia usioonekana. Katika mstari wa 6 na 7, alizungumzia kuhusu kufurahi katikati ya uhalisia mbaya ambao wanaweza kuuona.

Sasa, anazungumzia kufurahi katikati ya uhalisia wa ajabu na mtukufu ambao hawawezi kuuona. Katika mistari ya 8 na 9, bila kumwona, unampenda. Ingawa hamumwoni sasa, mnamwamini na mnafurahi kwa furaha kuu na iliyotukuka.

Kama matokeo ya imani yenu, mnapata wokovu wa roho zenu. Sasa, hii inaashiria ugumu unaowezekana. Baada ya yote, na kwa njia, ni ugumu tunaopitia pia.

Tukiwaambia watu, tukisema kuhusu sisi wenyewe kwamba tumeokolewa kwa sababu ya Yesu Kristo, Yesu Kristo ndiye Mwokozi wetu, kuna angalau tatizo linalowezekana katika ukweli kwamba hayupo hapa, kwamba hatujawahi kumwona, na hatumwoni sasa. Hili lilikuwa tatizo kwa wasomaji ambalo Petro anapendekeza kwamba yeye mwenyewe hakuwa nalo. Atasema baadaye katika 5:1, Ninawasihi wazee kati yenu kama mzee mwenzangu na shahidi wa mateso ya Kristo.

Alikuwa amemwona Bwana wetu, lakini kizazi hiki cha pili cha Wakristo hakijamwona, na hawamwoni sasa. Maisha ya Kikristo yanategemea mtu ambaye hawajawahi kumwona. Sasa, tatizo hili linaakisiwa mara nyingi katika Agano Jipya, kwa mfano, katika Injili ya Yohana, kifungu hiki maarufu hapo katika Yohana 20, mistari ya 26 na inayofuata.

Siku nane baadaye, tuseme baada ya ufufuo, wanafunzi wake walikuwa tena ndani ya nyumba, na Tomaso alikuwa pamoja nao. Milango ilikuwa imefungwa, lakini Yesu akaja, akasimama kati yao, akasema, Amani iwe nanyi. Kisha akamwambia Tomaso, Weka kidole chako hapa, uone mikono yangu, na unyooshe mkono wako, uweke ubavuni mwangu.

Usiwe na imani, bali amini. Tomaso akamjibu, Bwana wangu na Mungu wangu. Yesu akamwambia, Umeamini kwa sababu umeniona? Heri wale ambao hawajaona lakini wanaamini.

Bila shaka, kuna tofauti hapa katika kifungu chetu cha 1 Petro kati ya kile wanachokiona, watesaji na mateso, na kile wasichokiona, Kristo. Hii inaweza kusababisha shaka na kukata tamaa, lakini suluhisho ni kuchukua mwelekeo wa siku zijazo. Tena, kumbuka jukumu la kufurahi hapa ukilinganisha na mstari wa 6. Katika hili, unafurahi.

Mnafurahi nini? Katika tumaini, katika tumaini. Na katika mstari wa 8, Bila kumwona, mnapenda, ingawa hamumwoni sasa, mnamwamini, na kufurahi kwa furaha isiyoelezeka na iliyotukuka. Kama matokeo ya imani yenu, mnapata wokovu wa roho zenu.

Uhai wa Kikristo unahusiana na wakati ujao na haategemei hali halisi za zamani au za sasa au hali za sasa, isipokuwa kama hizi zinashuhudia wakati ujao. Ningetaja neno

sasa hapa. Ingawa humuoni sasa, ambayo ina maana kwamba watamuona, ingawa humuoni sasa, unamwamini.

Huenda ikawa kutowezekana kwa kutegemea mambo ya zamani na ya sasa kunamlazimisha mwamini kuzingatia wakati ujao, hivyo kukuza imani na tumaini, aina ya imani na tumaini linaloongoza au kukuza upendo. Bila kumwona, unampenda. Ingawa humuoni sasa, unafurahi kwa furaha isiyoelezeka na iliyotukuka.

Katika hali hiyo, Petro anaweza kuwa anapendekeza kwamba hata kama mateso yanageuka kuwa habari njema, vivyo hivyo kutoweza huku, ukweli kwamba hawajamwona Kristo na hawamwoni sasa, kunaweza kuwapa fursa ya kuonyesha aina ya imani na aina ya tumaini ambalo lisingewezekana kama wangemwona au kama wangemwona sasa. Hilo ndilo Yesu anasema katika Yohana sura ya 20, sivyo? Uniamini kwa sababu umeniona? Heri wale ambao hawajaona bado wanaamini. Sasa, neno moja tu kuhusu mistari ya 10 hadi 12.

Hapa tunaona Mkristo akizidi mapendeleo na hadhi dhidi ya wajumbe katika kipindi kilichopita, faida ya Mkristo. Na bila shaka, anazingatia zaidi hapa, hii ni uteuzi wa kiasi, umakini mkubwa unapewa mapendeleo yao juu ya manabii katika mistari ya 10 hadi 12a. Manabii waliotabiri kuhusu neema ambayo ingewapata walitafuta na kuuliza kuhusu wokovu huu.

Waliuliza ni mtu gani au wakati gani ulioonyeshwa na Roho wa Kristo ndani yao alipokuwa akitabiri mateso ya Kristo na utukufu utakaofuata. Ilifunuliwa kwao, tena kwa upole wa kimungu na Mungu, ilifunuliwa kwao kwamba hawakuwa wakitumikia wenyewe bali ninyi katika mambo ambayo sasa yametangazwa kwenu na wale wanaowahubiria habari njema kwa njia ya Roho Mtakatifu aliyetumwa kutoka mbinguni. Sasa, mambo machache tu ya kuzingatia hapa.

Kwanza kabisa, acha niseme tu kwamba nilitaja hadhi dhidi ya wajumbe katika kipindi kilichopita. Unaweza kusema, ndio, hilo linawahusu manabii. Walikuwa wajumbe, lakini kwa nini unawarejelea malaika kama wajumbe? Petro hasemi waziwazi hapa, lakini nadhani ukweli kwamba anawaunganisha malaika na manabii unaonyesha kwamba anatumia wazo ambalo lilikuwa maarufu sana katika Uyahudi wakati huo.

Kwa kweli inatokana na tafsiri ya Septuagint ya kifungu katika sura ya 33 ya Kumbukumbu la Torati, na hiyo ni kwamba sheria ilipitishwa kupitia malaika. Paulo anasema hivyo hasa katika Wagalatia sura ya 3, kwamba sheria ilipitishwa kupitia malaika. Stefano anasema jambo lile lile katika sura ya 7 ya Matendo.

Unapokea sheria, au unakubali sheria kama inayopatanishwa kupitia malaika na kadhalika, vivyo hivyo katika Agano Jipya pia. Na Waebrania 2, katika Waebrania sura ya 2, karibu na mistari ya 2 na 3 pia inaonyesha mtazamo huu mpana katika Agano

Jipya kwamba sheria ilipatanishwa na malaika ili malaika pia wawe wapatanishi wa ufunuo wa Mungu. Walikuwa wajumbe wa Mungu.

Sasa vitenzi kuhusiana na haya yote, vitenzi vyote hapa vinatumia wakati uliopo na vinaonyesha uchunguzi wa bidii na unaoendelea kwa upande wao. Pia ningegundua kwamba kiini cha ujumbe wa unabii ni uzoefu wa Wakristo hawa. Ona kwamba Petro anasema kwamba kwa kweli kile ambacho manabii walikuwa wakizungumzia kilikuwa Kristo walipokuwa wakitabiri mateso ya Kristo na utukufu unaofuata.

Petro anaendelea hapa kuhusu imani ya Agano Jipya kwamba Agano lote la Kale linamshuhudia Kristo. Manabii wote wanamshuhudia Kristo, na hasa wakizingatia mateso ya Kristo na utukufu unaofuata. Hili lina umuhimu mkubwa.

Sitachukua muda kuizungumzia hapa, lakini ina umuhimu mkubwa kuhusu jinsi Wakristo wanavyotumia Agano la Kale. Lakini pia anasisitiza hapa mwendelezo wa ujumbe kati ya manabii katika Agano la Kale na tangazo la Kikristo, injili ambayo imetangazwa kwenu, kwa njia mbili. Kwa upande wa njia au uwezeshaji wa tangazo, Roho Mtakatifu alihusika katika visa vyote viwili.

Waliuliza ni mstari gani wa 11, waliuliza ni mtu gani au wakati gani ulioonyeshwa na Roho wa Kristo ndani yao alipokuwa akitabiri mateso ya Kristo na utukufu unaofuata. Na kisha atasema katika mstari wa 12, hawakuwa wakitumikia wenyewe bali ninyi katika mambo ambayo sasa yametangazwa kwenu na wale wanaowahubiria habari njema kwa njia ya Roho Mtakatifu, Roho Mtakatifu yule yule ambaye anafanya kazi katika kuhubiri injili ya Kikristo alikuwa akitenda kazi katika manabii. Lakini si tu, unajua, uwezeshaji uleule, njia ile ile, wakala uleule wa kutangaza, lakini pia ujumbe uleule.

Kristo ndiye ujumbe wa manabii na injili ya Kikristo ambayo imetangazwa kwenu. Sasa, bila shaka, kuna msisitizo tatu katika kifungu hiki. Kwanza ni kwamba, kwanza ni, na hili ndilo jambo la msingi analotaka kusema, hadhi iliyotukuka ya Wakristo juu ya manabii na malaika.

Hawa walikuwa wapatanishi wakuu wa wokovu wa Mungu. Na kulikuwa na mtazamo katika Uyahudi kwamba manabii walikuwa na upendeleo wa pekee. Lakini sasa Petro anatangaza kwamba sisi Wakristo, Wakristo wadogo zaidi tuna faida kubwa, upendeleo mkubwa kuliko manabii wakubwa zaidi.

Matokeo ya hili ni wazi kabisa. Una faida. Kubali faida yako.

Hili linapaswa kukuongoza kwenye furaha na linapaswa kukuongoza kwenye kuishi kwako katika injili ya Kikristo kwa njia ambazo hawakuweza kufanya kwa sababu ya msimamo wao katika historia ya wokovu. Walikosa faida ya kihistoria ya wokovu

uliyo nayo. Na unapaswa kufanya kila uwezalo kudumisha imani na usirudi nyuma kutoka kwayo.

Ingekuwa hasara kubwa sana ikiwa kwa vyovyote vile usingetumia kikamilifu neema hii ambayo ni yako, ambayo wangeweza kuitumainia tu, ambayo wangeweza kuiuliza tu. Na malaika wangeweza kutamani tu kuiangalia. Msisitizo wa pili ni kwamba unabii upo kwa ajili ya uwepo wa Ukristo.

Hii inaelekeza kwenye umuhimu wa Agano la Kale kwa Mkristo, thamani ya Maandiko ya Kiebrania na pia asili ya thamani yake, ambayo inahusiana na mwelekeo wa matumizi yake na jinsi tunavyosoma hatimaye. Kimsingi, hii ina maana kwamba Wakristo wanapofanya kazi na Agano la Kale, wanaposoma Agano la Kale, wanaposoma Agano la Kale, wanaposoma Agano la Kale, wanapohubiri kutoka Agano la Kale, ili kuhakikisha wanahitaji kuwa waangalifu ili kubaini kadiri wawezavyo maana ya vifungu hivi vya Agano la Kale katika muktadha wake. Kufanya chochote kidogo kuliko hicho ni kukataa tabia dhahiri ya kihistoria na ya mwili ya ufunuo wa kimungu.

Kwa hivyo, si suala la kusoma mafundisho ya Agano Jipya bila kukosoa na kwa njia ya juu juu sana katika Agano la Kale lenyewe ili Agano la Kale lisiruhusiwe kamwe kusikilizwa kwa masharti yake. Fanya hivyo. Lakini jambo kuu ni kwamba huishii hapo.

Daima ni suala la kuendelea na kuuliza jinsi mafundisho haya, ukweli huu kutoka kwa kifungu hiki cha Agano la Kale unavyomlenga Kristo? Unatimizwaje katika Kristo? Katika nafsi ya Kristo, katika kazi ya Kristo, katika watu wa Kristo? Sasa, msisitizo wa tatu ni juu ya mwendelezo wa ujumbe na Roho wa Kristo katika suala la njia, mateso ya Kristo, na utukufu wake unaofuata katika suala la kiini. Na kisha, bila shaka, nne, msisitizo ni kwamba wokovu, ingawa kimsingi ni wakati ujao, tayari upo kama utimilifu. Unaweza kuzungumzia kuhusu wokovu katika kipindi cha kwanza kuwa kimsingi ni wakati ujao, lakini kuna hisia ambayo pia upo na unatimiliza yaliyopita ili yaweze kutayarishwa ili tuishi katika siku za mwisho mwishoni mwa nyakati, ingawa kipindi hiki cha mwisho, uwepo huu wa mwisho bado haujakamilika.

Kwa hivyo, kwa maneno mengine, aina ya Kikristo hutazama nyuma na mbele. Wokovu tunaoupata sasa una taarifa na umefahamishwa sana, kwa kweli, lazima uwe umefahamishwa kutoka zamani, manabii na malaika, kwa njia, anaweza kuwa na akilini hapa sheria. Lakini pia, bila shaka, wokovu ukiwa kimsingi wa wakati ujao, unahusisha kutazama kwetu wakati ujao na wokovu wetu wa sasa unaofahamishwa na wakati ujao, na kwa kweli, wokovu kwa kadiri tunavyoupata sasa ni wokovu wa wakati ujao unaokuwepo, ambao unapata uzoefu wa mapema.

Wakati ujao unaingia katika wakati wetu wa sasa. Naam, huo ndio msingi ambao Petro anatoa kwa mtazamo wa maisha ya Kikristo ambao atautoa kwa njia ya kuhimiza katika sehemu iliyobaki ya kitabu chake.

Huyu ni Dkt. David Bower katika mafundisho yake kuhusu Kujifunza Biblia kwa Kufata Neno la Mungu. Hii ni kipindi cha 30, 1 Petro 1:3-12.